

Anders Arhammar

När kunskapsfloden svämmar över

Vi lever i den nya tiden där information och kunskap blivit alltings måttstock. Vare sig vi vill eller inte så sveps vi in i kunskapens flod, som sköljer över oss, inte alltid så varsamt. Och fast jag kan simma, så är det så mycket vatten i den floden att jag inte kan undvika alla kallsupar. Man får verkligen veta mycket nuförtiden.

Till exempel att det är omöjligt att slicka på sin egen armbåge. Det hade jag inte bett om. Eller vad folk heter. Det är helt enkelt så att man får veta alldeles för mycket, så det blir svårt att hålla isär all kunskap. Och svårt att få den nyttiga kunskapen att fastna istället för den onyttiga.

Nu säger jag inte att det är onödigt att veta att elefanter inte kan hoppa. Eller att jag vill kunna glömma att en ankas kvackande inte ekar, eller att fjärilar smakar med sina fötter. Sånt är väsentlig kunskap. Nödvändig information som man kan stoppa i minnesfacket där man redan har lagt att sniglar kan sova i tre år och att 100 personer kvävs varje år för att de sätter en kulspetspenna i halsen.

Nej, kallsuparna från kunskapens flod är alla dessa namn som man måste lägga på minnet. Nya popgrupper och schlagerstjärnor poppar upp så det gör ont, det gör ont när jag försöker komma ihåg dom. Jag har alltid haft svårt för namn, och inte blir det bättre av att alltfler heter likadant. Det finns ett fyrtital Robinson-nånting, ungefär lika många farmen-nånting och en hel skrälldus som bara samlats under namnet såpa-nånting. Hur ska jag klara av det? Ibland sjunger dom, ibland gråter dom och slåss, ibland bara rasar dom rent allmänt på kvällstidningarnas löpsedlar.

Mitt största problem är hursomhelst när jag försöker få grepp om den kriminella världen. Sveriges vanligaste namn är 31-åringen eller 35-åringen. En lömsk typ som skjuter, rånar, mördar eller bara är allmänt misstänkt. Dessutom ändrar han namn och blir helt plötsligt 37-åringen och man får stora besvär med att rita om kartan man hade i huvudet.

Speciellt krånligt var det i Knutbyhärvan, där alla åringar dess-

utom var gifta med varann, hade varit gifta med varann eller åtminstone önskade att de hade varit det. Där gick det så långt att man fick börja lägga till "den före detta 27 åringen, numera barnflickan, inte att förväxla med kristi brud som tidigare hette 43-åringen men numera är hon som åkte till London, fast i vissa tidningar benämns som frontalfigures dotter eller pastorns svägerska."

I det ljuset blir barenMeral en barnlek att komma ihåg.

Som tur är så lever bara en på två miljarder människor till en ålder av 116 år eller mer, så det blir lättare att veta vem man menar när de kommer upp i åldrarna.

Förr var det "dom" som gjorde allt fuffens, nu är det 33-åringarna. Och för att dra mitt strå till kunskapens stackflod så berättar jag nu för dig att att en krokodil inte kan räcka ut tungan, och du...

Erkänn att du försökte slicka på din armbåge.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik Borgholm

1:e vice ordförande

David Magnusson Offerdal

2:e vice ordförande

Anne Carlsson Skattkärr

Ledamöter

Bo Ringertz Lidingö
Christina Stenström Solna
Kurt Jörgensen DalsRostock
Mona Korthis-Nordén Staffanstorp
Sara Hjalmarsson Linköping
Bo Jonsson Hägersten

Ersättare

Doris Jonsson Bjurholm
Bertil Eklund Långshyttan
Suzanne Ahlkvist Enköping
Margareta Börjegård Stockholm

Förbundssekreterare

Janne Söderberg

Revisorer

Jan Nyström, aukt revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare
Reino Leino
Ove Olsson

Valberedning

Margaretha Bäckskog ordförande
Anna-Lisa Hörnfeldt
Lars Oskarsson
Margareta Kassfeldt - Öberg
Annika Gigel

Ersättare
Charlotte Norlin

